

forhindret fra at være tilstede i Udvalget — forekommer mig kun at være Ord og ikke at kunne have nogen alvorlig Mening. Det er i alt Fald af det Slags Ting, hvorom det ærede Medlem maa tilgive mig, at jeg bruger det Udtryk, at det er lettere at blive enig med ham i Theorien end i Praxis. — Der er endnu et Hensyn, som her gjør sig gjældende for mig, og som ganske vist ogsaa maa gjøre sig gjældende for mange Andre. Det er det Spørgsmaal, om man ønsker at stemme med eller imod Regjeringen. Den ærede Finantsminister har udtalt sig saaledes, som om dette Spørgsmaal ikke skulde gjøres til et Kabinetsspørgsmaal. Jeg kan ikke tro, at dette er den ærede Ministers Mening. Det forekommer mig, at dette finansielle Spørgsmaal er af en saadan Bigtighed, at det maa udøve den største Indflydelse; om end ikke paa hele Regjeringens Tilværelse, saa dog i det Mindste paa hans Stilling; og dette har i det Mindste gjort sig gjældende for mig ved Undersøgelsen af, om jeg vilde stemme med eller imod Regjeringen. Jeg skal ganske aabent sige min Mening her, ligesom jeg gjør i de fleste af det Slags Sager, at Regjeringen ikke har min udelte Sympathi. Jeg siger dette, fordi det staar i nogen Forbindelse med den Opposition, som har gjort sig gjældende her i denne Sag. Oppositionen kommer fra to Sider, i Landstinget fra den ene Side og her i Folkethinget fra den anden Side. Jeg skal villig tilstaa — hvilket ogsaa ærede Medlemmer, som have gjort sig den Uleilighed at lægge Mærke til min Stemmegivning og mine Ytringer, alt vilde have bemærket — at der er een Handling af Regjeringen, som jeg i høieste Grad misbilliger, hvort jeg kun ser et Udtryk af Svaghed og Aflogskab, og som kunde friste mig til at stemme imod den, det er Regjeringens Stilling til Fæstefagen. Jeg kunde være fristet til at gaa med den Opposition, som har reist sig mod Regjeringen i Landstinget. Men ganske anderledes stiller Sagen sig her . . .

Formanden: Jeg skal bede det ærede Medlem erindre, at Sagen i og for sig er tilstrækkelig omfattende til, at den kan taale,

at denne ganske udenfor nærværende Gjenstand liggende Sag bliver inddragen deri.

Frederiksen: Det forekommer mig dog, at det Spørgsmaal, om man ønsker at stemme med eller imod Regjeringen, i og for sig har Betydning overfor den Afstemning, som her foreligger, og jeg har derfor dvælet ved dette Spørgsmaal, men for Ørigt skal jeg gjerne følge den ærede Formands Vink og ikke fordybe mig videre i dette Punkt. Jeg har nu i det Væsentlige ogsaa sagt, hvad jeg ønskede at sige, og jeg skal derfor endnu kun tilføie, at, om jeg end af de Grunde, som jeg nu har nævnt, kunde have været fristet til at gaa imod Regjeringen i det her foreliggende Spørgsmaal, saa forsvinder dog al Fristelse, naar jeg nærmere betragter de uensartede Elementer, hvoraf den Opposition, som her findes, er sammensat, thi, selv om jeg var — hvad jeg i det Hele ikke er — en Modstander af Regjeringen, saa vilde jeg dog aldrig gaa imod Regjeringen, naar jeg saae, at Oppositionen var sammensat af saa indbyrdes uensartede Elementer som den, der her have indgaaet en Alliance som den, der i dette Dieblik finder Sted mellem den stærkeste Opposition i Landstinget og den stærkeste Opposition her i Thinget.

Alberti: Allerede ved Finantslovens 3die Behandling meldte jeg mig som en bestemt Modstander af Indkomstskatteloven. Det er vel kun saa Dage siden, at Forhandlingen om Finantslovsforslaget fandt Sted, men der er dog senere fremkommet vigtige Oplysninger, som tale imod at bevilge en Indkomstskat, og jeg vil tillade mig at drage disse Oplysninger til Minde imod den høitærede Ministers Forslag. Vi ere jo her i Birkeligheden kun ved en fortsat Behandling af Finantslovsforslaget. Den første Understøttelse, som jeg har fundet for min Mening, er leveret mig af det andet Thing, og den anden Understøttelse har den ærede Minister selv leveret mig. Ved Finantslovens Behandling i Landstinget er der fremkommet omfattende Undersøgelser af vor finansielle Tilstand, og det er der med stor Bestemthed blevet udtalt af kyndige Stemmer, at